

АКРОВІРШ

М.Г. ЖУЛИНСЬКОМУ НА ЙОГО 75-ЛІТТЯ

Ми любим тих, кого уже нема,
Ирійних птахів, а живих... Одначе
Коли Ти Богом мічений, – юрма
Освище, розіпне Тебе, козаче.
Любов, Надія і Софія теж
Искрилися, ікрилися в Миколи...

Гірке сирітство, щось просте й святе,
Родинне біля церкви й біля школи
Ич як єдвалось! кликало у даль...
Григорій, Серафима*... ліс волинський...
Отець небесний знав, яка зізда
Росла уже з ім'ям М.Г. Жулинський!..
Отак і сяк шукав себе в житті
Волинський хлопець аж у Ленінграді
Инчий... Ви на розведенім мості
Чekali долю, заспані і раді...
Україна ж Вас чекала, мама мам...

Жульєн, Колюня – кличуть Вас найближчі.
Удача ж, з болю роджена, сама
Любила Вас все вище й вище...
Ич на які драбини піднесла
Народолюбства і народознавства!
Сльозина материнська, крик села,
Біль... вберегли від пихи і зазнайства.
Крилатий корінь Ваш нехай буя.
Омріяне, оспіване хай родить.
Мені здається, поряд Вам стоять:
"Україна. М. Жулинський. Син народу".

Ігор Павлюк

* Григорій і Серафима – батьки М.Г. Жулинського.